1. Фест, прибыв в область, через три дня отправился из Кесарии в Иерусалим.
УПО: А коли прибув Фест до свого намісництва, то він по трьох днях відійшов із Кесарії до Єрусалиму.
KJV: Now when Festus was come into the province, after three days he ascended from Caesarea to Jerusalem.

2. Тогда первосвященник и знатнейшие из Иудеев явились к нему [с] [жалобою] на Павла и убеждали его,
УПО: І поскаржилися йому на Павла первосвященики та головніші з юдеїв, і благали його,
KJV: Then the high priest and the chief of the Jews informed him against Paul, and besought him,

3. прося, чтобы он сделал милость, вызвал его в Иерусалим; и злоумышляли убить его на дороге.
УПО: і ніби милости просили для нього, щоб до Єрусалиму його припровадив, вони змову вчинили, щоб смерть заподіяти йому по дорозі.
KJV: And desired favour against him, that he would send for him to Jerusalem, laying wait in the way to kill him.

4. Но Фест отвечал, что Павел содержится в Кесарии под стражею и что он сам скоро отправится туда.
УПО: А Фест відповів, що Павла стережуть у Кесарії, і він сам незабаром туди подається.
KJV: But Festus answered, that Paul should be kept at Caesarea, and that he himself would depart shortly thither.

5. Итак, сказал он, которые из вас могут, пусть пойдут со мною, и если есть что-нибудь за этим человеком, пусть обвиняют его.
УПО: Отже, сказав він, хто спроможен із вас, нехай ті вирушають разом зо мною, і коли є неправда яка в чоловікові цьому, нехай оскаржають його.
KJV: Let them therefore, said he, which among you are able, go down with me, and accuse this man, if there be any wickedness in him.

6. Пробыв же у них не больше восьми или десяти дней, возвратился в Кесарию, и на другой день, сев на судейское место, повелел привести Павла.

УПО: І, пробувши в них днів не більше як вісім чи десять, він повернувся до Кесарії. А другого дня він засів на суддевім сидінні, і звелів, щоб привести Павла.
KJV: And when he had tarried among them more than ten days, he went down unto Caesarea; and the next day sitting on the judgment seat commanded Paul to be brought.

7. Когда он явился, стали кругом пришедшие из Иерусалима Иудеи, принося на Павла многие и тяжкие обвинения, которых не могли доказать.
УПО: Як його ж привели, то стали навколо юдеї, що поприходили з Єрусалиму, і Павлу закидали багато тяжких винувачень, що їх не могли довести,
KJV: And when he was come, the Jews which came down from Jerusalem stood round about, and laid many and grievous complaints against Paul, which they could not prove.

8. Он же в оправдание свое сказал: я не сделал никакого преступления ни против закона Иудейского, ни против храма, ни против кесаря.
УПО: бо Павло боронився: Я не провинився ні в чім ані проти Закону юдейського, ані проти храму, ані супроти кесаря.
KJV: While he answered for himself, Neither against the law of the Jews, neither against the temple, nor yet against Caesar, have I offended any thing at all.

9. Фест, желая сделать угождение Иудеям, сказал в ответ Павлу: хочешь ли идти в Иерусалим, чтобы я там судил тебя в этом?
УПО: Тоді Фест, що бажав догодити юдеям, промовив Павлові на відповідь: Чи ти хочеш до Єрусалиму піти, і там суд прийняти від мене про це?
KJV: But Festus, willing to do the Jews a pleasure, answered Paul, and said, Wilt thou go up to Jerusalem, and there be judged of these things before me?

10. Павел сказал: я стою перед судом кесаревым, где мне и следует быть судиму. Иудеев я ничем не обидел, как и ты хорошо знаешь.
УПО: Та Павло відказав: Я стою перед судом кесаревим, де належить мені суд прийняти. Юдеїв нічим я не скривдив, як і ти дуже добре те знаєш.
KJV: Then said Paul, I stand at Caesar's judgment seat, where I ought to be judged: to the Jews have I done no wrong, as thou very well knowest.

11. Ибо, если я неправ и сделал что-нибудь, достойное смерти, то не отрекаюсь умереть; а если ничего того нет, в чем сии обвиняют меня, то никто не может выдать меня им. Требую суда кесарева.

УПО: Бо коли допустився я кривди, або гідне смерти вчинив що, то не відмовляюся вмерти. Як нема ж нічого того, у чім вони винуватять мене, то не може ніхто мене видати їм. Відкликаюсь до кесаря!
KJV: For if I be an offender, or have committed any thing worthy of death, I refuse not to die: but if there be none of these things whereof these accuse me, no man may deliver me unto them. I appeal unto Caesar.

12. Тогда Фест, поговорив с советом, отвечал: ты потребовал суда кесарева, к кесарю и отправишься.
УПО: Тоді Фест, побалакавши з радою, відповідь дав: Ти відкликавсь до кесаря, до кесаря підеш!
KJV: Then Festus, when he had conferred with the council, answered, Hast thou appealed unto Caesar? unto Caesar shalt thou go.

13. Через несколько дней царь Агриппа и Вереника прибыли в Кесарию поздравить Феста.
УПО: Як минуло ж днів кілька, цар Агріппа й Верніка приїхали до Кесарії, щоб Феста вітати.
KJV: And after certain days king Agrippa and Bernice came unto Caesarea to salute Festus.

14. И как они провели там много дней, то Фест предложил царю дело Павлово, говоря: [здесь] есть человек, оставленный Феликсом в узах,
УПО: А що там багато днів вони пробули, то Фест виклав справу Павлову цареві й промовив: Є один чоловік від Фелікса лишений в'язень,
KJV: And when they had been there many days, Festus declared Paul's cause unto the king, saying, There is a certain man left in bonds by Felix:

15. на которого, в бытность мою в Иерусалиме, [с жалобою] явились первосвященники и старейшины Иудейские, требуя осуждения его.
УПО: на якого, як в Єрусалимі я був, первосвященики й старші юдейські принесли скаргу, домагаючись його осуду.
KJV: About whom, when I was at Jerusalem, the chief priests and the elders of the Jews informed me, desiring to have judgment against him.

16. Я отвечал им, что у Римлян нет обыкновения выдавать какого-- нибудь человека на смерть, прежде нежели обвиняемый будет иметь обвинителей налицо и получит свободу

защищаться против обвинения.
УПО: Я їм відповів, що римляни не мають звичаю людину якусь видавати на згубу, поки пізваний перед собою не матиме обвинувачів, і не буде йому дано можности для оборони від закидів.
KJV: To whom I answered, It is not the manner of the Romans to deliver any man to die, before that he which is accused have the accusers face to face, and have licence to answer for himself concerning the crime laid against him.

17. Когда же они пришли сюда, то, без всякого отлагательства, на другой же день сел я на судейское место и повелел привести того человека.
УПО: І як зійшлись вони тут, то я, зволікання не роблячи жадного, сів наступного дня на сидіння суддеве, і звелів привести цього мужа.
KJV: Therefore, when they were come hither, without any delay on the morrow I sat on the judgment seat, and commanded the man to be brought forth.

18. Обступив его, обвинители не представили ни одного из обвинений, какие я предполагал;
УПО: І винувальники стали круг нього, проте не вказали вини ані жадної з тих, яких я сподівався.
KJV: Against whom when the accusers stood up, they brought none accusation of such things as I supposed:

19. но они имели некоторые споры с ним об их Богопочитании и о каком-то Иисусе умершем, о Котором Павел утверждал, что Он жив.
УПО: Та мали вони проти нього якісь суперечки про власне своє марновірство, і про якогось Ісуса померлого, про Якого Павло твердив, що живий Він.
KJV: But had certain questions against him of their own superstition, and of one Jesus, which was dead, whom Paul affirmed to be alive.

20. Затрудняясь в решении этого вопроса, я сказал: хочет ли он идти в Иерусалим и там быть судимым в этом?
УПО: І я був непевний у цьому змаганні й спитав, чи не хоче піти він до Єрусалиму, і там суд прийняти про це?
KJV: And because I doubted of such manner of questions, I asked him whether he would go to Jerusalem, and there be judged of these matters.

21. Но как Павел потребовал, чтобы он оставлен был на рассмотрение Августово, то я велел содержать его под стражею до тех пор, как пошлю его к кесарю.
УПО: Через те ж, що Павло заявив, щоб залишений був він на кесарів розсуд, я звелів сторожити його, аж поки його не відправлю до кесаря.
KJV: But when Paul had appealed to be reserved unto the hearing of Augustus, I commanded him to be kept till I might send him to Caesar.

22. Агриппа же сказал Фесту: хотел бы и я послушать этого человека. Завтра же, отвечал тот, услышишь его.
УПО: А Агріппа промовив до Феста: Хотів би і я цього мужа послухати! Узавтра сказав той почуєш його.
KJV: Then Agrippa said unto Festus, I would also hear the man myself. To morrow, said he, thou shalt hear him.

23. На другой день, когда Агриппа и Вереника пришли с великою пышностью и вошли в судебную палату с тысяченачальниками и знатнейшими гражданами, по приказанию Феста приведен был Павел.
УПО: А назавтра Агріппа й Верніка прийшли з превеликою пишнотою, і на залю судову ввійшли разом з тисяцькими та значнішими мужами міста. І як Фест наказав, то Павло був приведений.
KJV: And on the morrow, when Agrippa was come, and Bernice, with great pomp, and was entered into the place of hearing, with the chief captains, and principal men of the city, at Festus' commandment Paul was brought forth.

24. И сказал Фест: царь Агриппа и все присутствующие с нами мужи! вы видите того, против которого всё множество Иудеев приступали ко мне в Иерусалиме и здесь и кричали, что ему не должно более жить.
УПО: І сказав до них Фест: О царю Агріппо, та з нами присутні всі мужі! Ви бачите того, що за нього ввесь люд юдейський мені докучав в Єрусалимі та тут, кричачи, що йому не повинно більш жити.
KJV: And Festus said, King Agrippa, and all men which are here present with us, ye see this man, about whom all the multitude of the Jews have dealt with me, both at Jerusalem, and also here, crying that he ought not to live any longer.

25. Но я нашел, что он не сделал ничего, достойного смерти; и как он сам потребовал суда у Августа, то я решился послать его [к нему].
УПО: Я ж дізнавсь, що нічого, вартого смерти, він не вчинив; а що сам він відкликавсь до Августа, розсудив я послати його.

KJV: But when I found that he had committed nothing worthy of death, and that he himself hath appealed to Augustus, I have determined to send him.

26. Я не имею ничего верного написать о нем государю; посему привел его пред вас, и особенно пред тебя, царь Агриппа, дабы, по рассмотрении, было мне что написать.
УПО: Нічого не маю я певного, що міг би про нього писати до пана. Тому я припровадив його перед вас, а найбільш перед тебе, царю Агріппо, щоб після переслухання мав що писати.
KJV: Of whom I have no certain thing to write unto my lord. Wherefore I have brought him forth before you, and specially before thee, O king Agrippa, that, after examination had, I might have somewhat to write.

27. Ибо, мне кажется, нерассудительно послать узника и не показать обвинений на него.
УПО: Бо здається мені нерозважливим ув'язненого посилати, і не означити обвинувачень на нього.
KJV: For it seemeth to me unreasonable to send a prisoner, and not withal to signify the crimes laid against him.